

Vi nævnte under forhandlingerne det særlige problem, at der efter vores opfattelse måske var god grund til at rykke hurtigere ud vedrørende sprøjtemidlerne, men det må vi jo tale om. Det er under alle omstændigheder en problemstilling, som jeg ikke mener hænger naturligt sammen med alt det andet. Men i øvrigt har vores plan hele tiden været, at der på det her område skulle laves en lovgivning til vedtagelse inden sommeren 1995 og til gradvis ikrafttræden fra 1. januar 1996.

Der har så været holdt nogle taler af vores forligsparter, Venstre og De Konservative, om den her sag, som jeg ikke synes var præget af den allerstørste velvilje og måske heller ikke af den allerstørste indsigt i regeringens overvejelser. Det kan have sin baggrund i, at det oplæg, der er kommet fra embedsmændene, først kom i går og måske for partiernes vedkommende først er blevet læst i dag.

Men jeg skal lige minde om, hvordan problemstillingen efter vores opfattelse ser ud: Vi traf nogle beslutninger i sommeren 1993 om grønne afgifter for forbrugerne og om fuld tilbageførsel til forbrugerne af disse grønne afgifters provenu i form af lavere trækprocent og lavere skat på arbejde. Vi sagde allerede ved den lejlighed med tilslutning fra Socialistisk Folkeparti, at dette skulle følges op af en tilsvarende lovgivning for erhvervene, fordi det nu en gang er dér, at de største resterende sparemuligheder i forhold til energiforbrug og i forhold til miljøværn er.

Vi sagde også allerede dengang, at for os var det ikke en øvelse, der med én eneste krone skulle bidrage til statskassen, men at den skulle bidrage med et plus til miljøet og ikke med et minus på beskæftigelsen. Det vil sige, at penge fuldt ud skal tilbageføres til erhvervslivet. For hvad er opgaven? Opgaven er jo at nå de mål, et meget bredt flertal i Folketinget har opstillet i miljøhandlingsplanen i den borgerlige regerings tid. Hvis man vil målene, hvis man vedkender sig sit medansvar for målene, så må man også ville midlerne.

Og den opgave, regeringen har givet embedsmandsudvalget på baggrund af regeringsgrundlaget, der siger, at der som tidligere bebudet vil ske en gradvis indførelse af grønne afgifter for erhvervslivet med fuld tilbageførsel af provenuet, er, at vi har sagt: Her er målene, som det store flertal i Folketinget er enige om. Hvad skal der – ud over det, der er gjort – til for at nå det mål?

Det har man så anvist os nogle løsningsmodeller til, nogle modeller, som er et godt beslutningsgrundlag, når regeringen i foråret skal lægge sig fast på indholdet af lovforslag, nogle modeller, hvor alle de hensyn, der skal tages, hvis vi skal være en del af en stor grøn europæisk konvoj, også er indbygget.

Vi vil fortsætte vores dialog med erhvervene, ikke om, hvorvidt der skal indføres grønne afgifter, men hvordan det skal ske, hvordan tilbageførslen skal ske, i hvor høj grad vi skal aflaste for arbejdskraftomkostningerne, i hvor høj grad vi for at sikre balancen mellem fremstillingshverv og service også skal anvende andre instrumenter til tilbageførslen.

Der var et møde i går mellem embedsmandsudvalget og erhvervsorganisationerne, hvor der ifølge det referat, jeg har fået, var den gode nye takt i diskussionen, at man også dér ikke længe talte om, hvorvidt der skulle være grønne afgifter, men om, hvordan de skulle gennemføres. Det kan være, at den holdningsændring, som vi fornemmer er på vej i erhvervslivet, måske også kan hjælpe en holdningsændring på vej i den borgerlige side af salen.

Jeg vil godt sige, at vi ikke har lovet erhvervene, at regeringen i alle detaljer vil blive enig med dem om, hvordan det her skal laves. Men vi har lovet dem at tage alle legitime hensyn til dansk erhvervsliv og dansk beskæftigelse. Vi ønsker naturligvis ikke at drive industrien ud af Danmark. Derfor er der også i embedsmændenes debatoplæg indbygget et meget stort hensyn til de processer, der er meget energikrævende og meget konkurrenceudsatte.

Miljøministeren har så derudover nævnt den mulighed, at man kan gå i forhandling ikke bare med erhvervsorganisationerne, men også direkte med de 10-15 centrale virksomheder, som det i virkeligheden handler om, når vi snakker procesenergi og meget stort energiforbrug.

Jeg kan konstatere, at Socialistisk Folkeparti og også Enhedslisten er enige med regeringen om disse mål og om, at vi skal bruge afgifter og ikke bureaukratiske reguleringer som midlet til at nå det sidste stykke. Det er også klart, at vi har en aftale med SF om, at de får en indbydelse til forhandling, for vi talte om denne sag allerede for 1½ år siden. Men jeg ser meget gerne, at også De Konservative og Venstre bliver konstruktive i forhold til de klare miljømål, de selv har haft et medansvar for at formulere. Jeg synes ikke, det er noget godt argument for, at det skulle være en skadelig sag, at SF er for.